

И излезна нощю из палата,

И промина тайно всички врата.

И на море ОНЪ доле достигна,

И въ корабль нѣкій тамъ влезна,

Кой идеше оу Лаодикиа.

Такъ поиде ОНЪ съ мѣть Бжїа:

Но оусердно Бгъ се молеше

Непрестанно со слезы дѣмаше:

„Бже вѣчный! който си изволилъ,

„И чистота да вѣрдимъ сподобилъ.

„И сегѣ ме съ вѣгостъ ты настави,

„И ѿ міра свѣтна избави.

„Сподоби ме на страна деснаа,

„На вѣженство, и радость вѣчнаа,

„Който си крѣткимъ приготѣвилъ,

„И праведнымъ койхъ си возлюбилъ.“

Пошѣ приспѣ корабль на мѣсто,

Въ пристанище влезна лаодикийско,

Тамъ влезъ на сухо излезна,

И съ нѣкои пѣтници достигна

Оу градъ вѣдѣсъ въ месопотамїа,

Градъ преславный древнаго вѣугара.

Тамъ бѣше нерукотворенный

Образъ Хртѣ Ииса предивный,

Който гдѣ пре страсти волныа

Бѣ на оубрѣсъ послалъ на вѣугара,

Кой-